

[Ellinger.]

god som muligt — det følger af sig selv —, men tillige saa hurtig, at Ministeren kan faa Loven til den Tid, da det er nødvendigt.

Veistrup: Efter de Udtalelser, der er fremsat af de ærede foregaaende Talere, maa man jo forudsætte, at dette Lovforslag vil faa en forholdsvist let Gang igennem Landstinget. Jeg havde troet, at en Udvalgsbehandling her var unyttig; det forekommer mig, at naar man i Folketinget gennem en ret lang og indgaaende Udvalgsbehandling er naaet til en enstemmig Vedtagelse af Forslaget, maatte Sagen dermed være i Orden, saaledes at Landstinget let uden Udvalgsbehandling kunde vedtage Forslaget, som det foreligger.

Lovforslaget er i og for sig enkelt og ligetil. Man er jo ikke her i Stand til at drøfte tekniske Enkeltheder Radioen vedrørende, men Interessen samler sig i Virkeligheden kun om det, man betegner som Radioraadet; den ærede Ordfører for Venstre var dog ogsaa inde paa at omtale Programudvalget. Ogsaa i Folketinget har man først og fremmest beskæftiget sig med Radioraadets Sammensætning. Dette er ikke saa mærkeligt; thi da Arbejdet planlægges af Radioraadet, selvfølgelig i Forbindelse med Programudvalget, er det et Spørgsmaal, som vedrører alle. — det vil da sige alle, som overhovedet besidder et Radioapparat i Hjemmet, og det er jo snart ikke saa ganske faa. Det er en eventyrlig Vækst, der er foregaaet i Radiolytternes Antal, rent bortset fra, at selve Radioen er noget af et Eventyr, og jeg haaber, at den stærke Udvikling, der har fundet Sted i de senere Aar, maa fortsættes; jeg vilde anse det for overordentlig nyttigt og lykkeligt, om Forholdene kunde forme sig saaledes, at Radioen blev Hvermands Eje. Jeg tror, at Radioen har en Kulturmission, som det ikke vilde være muligt at opfylde paa anden Maade end netop gennem Radioen. Jeg tror ogsaa — det er ligeledes hævdet af den højtærede Minister og flere ærede Medlemmer —, at man i Almindelighed maa være tilfreds baade med det tekniske Standpunkt og det, jeg vil kalde den underholdende Side af Radioudsendelserne. I Almindelighed kan man vistnok sige, at der rundt omkring i Lytternes Kredse har været Tilfredshed med, hvad Radioledelsen har præsteret.

Hvad angaar Lytternes Repræsentation, som jo har været det store Strids-

spørgsmaal, syntes den ærede sidste Taler at være inde paa, at det i Virkeligheden var urimeligt, at Lytterne skulde direkte repræsenteres. Ogsaa jeg mener i og for sig, at Rigsdagens Repræsentanter kunde være et fuldgyldigt Udtryk for Lytternes Ønsker; men naar der er rejst saa stærkt et Krav, som sket er, fra Lytternes Side, vilde det efter min Mening være urimeligt, da det dog er dem, den hele Ordning hviler paa, om man ikke gav dem den Repræsentation, de faar gennem det foreliggende Forslag. Naar det ærede Medlem dernæst ironiserede, kan jeg gerne sige, over, at det er Organisationerne, der har Indstillingsret, synes jeg ikke, jeg kan være enig med det ærede Medlem. Jeg gad vide, hvordan det vilde forme sig, hvis samtlige Lyttere skulde vælge disse Repræsentanter. Det kunde naturligvis forme sig som forud for et Rigsdagsvalg, at nogle Lytterkandidater rejste Landet rundt og præsenterede sig for Lytterne. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem tænkte sig noget saadant; det kunde maaske blive en Forestilling, der virkede noget humoristisk. Naar man vil have direkte Lytterrepræsentation, tror jeg derfor ikke, der er andet at gøre end at lade Organisationerne faa den Indstillingsret, som Lovforslaget giver dem.

Naar jeg før sagde, at vi ikke her kunde beskæftige os med de tekniske Forhold, og at der i al Almindelighed har været Tilfredshed med den tekniske Udvikling, der er foregaaet, er dette i al Almindelighed rigtigt; men der er dog en enkelt Ting ved Radioen, som endnu ikke er saa fuldkommen, som den burde være. Jeg tænker paa, at man en Gang imellem kan faa nogle kedelige Forstyrrelser gennem det, man kalder Hylერი. Hvis den tekniske Udvikling kunde komme saa vidt, at det kunde paapeges, at der og der sidder en Lytter, som er i Stand til og tilstrækkelig hensynsløs til Gang efter Gang at forstyrre Udsendelserne, ja, saa vilde der være vundet meget, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den tekniske Udvikling vil blive en saadan, at man bliver i Stand til at skride ind mod vedkommende „Hylერი“, som man populært kalder ham eller hende. Hvorfor skulde det ikke kunne lade sig gøre ligesom saa meget andet?

Vi for vort Vedkommende vil være med til at fremme Lovforslaget saa hurtigt som overhovedet muligt, og selv om vi ikke anser Udvalgsbehandling for en Nødvendighed, er vi selvfølgelig villige til at deltage i en saadan.